

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2012. év április hó 26. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 18.B.514/2011/8. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetést 6 (hat) év 6 (hat) hónapra súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 7.620,- (hétezer-hatszázhusz) forint bünygyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2011. év július hó 1. napján kelt 18.B.514/2011/8. számú ítéletével a vádlottat emberölés bűntette (Btk. 166. § (1) bekezdés) miatt 4 év börtönbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt tárgyakról, azokat részben kiadni rendelte, részben pedig megsemmisítésüket rendelte el. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bünygyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész súlyosítás végett, a vádlott és védője a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.450/2011/2. számú átiratában a bejelentett fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat a lehetséges körben feltárta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat megvizsgálta, indokolási kötelezettségének minden részletre kiterjedően eleget tett, arról is számot adott, hogy a vádlotti védekezést milyen indokok alapján vetette el. Okszerűnek tartotta a vádlott bűnösségére vont következtetést és törvényesnek a cselekmény jogi minősítését.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket kiegészítendőnek tartotta az enyhítő körülmények vonatkozásában azzal, hogy a sértett megbocsátott a vádlottnak. Ugyanakkor álláspontja szerint az első fokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított az enyhítő körülményeknek, különösen a cselekmény kísérleti szakban maradásának és emiatt indokolatlan a büntetés kiszabása során az enyhítő szakasz alkalmazása.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság nem súlyozott megfelelően a büntetés kiszabásakor és a büntetés súlyosítása indokolt.

A vádlott enyhítésre irányuló fellebbezését írásban is megindokolta, megismételte az első fokú eljárásban a tárgyaláson előterjesztett védekezését, mely szerint a sértett volt az, aki vele szemben támadó, agresszív magatartást tanúsított, védekezése során az asztma spray helyett került a kezébe a kés, erre vezethető vissza, hogy sértettet többször megszurta.

A védő a másodfokú tárgyaláson perbeszédében elsősorban az első fokú ítélet enyhítését kérte, arra is figyelemmel, hogy időközben a terhelt lett a családfenntartó.

A vádlott utolsó szó jogán ismét elmondta, hogy megbánta a történeteket, másodsorban pedig a Fővárosi Bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla a kétoldalú perorvoslatok alapján eljárva a Be. 348. § (1) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat betartva a vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének. Az eljárási résztvevőkkel szemben a szükséges figyelmeztetések elhangzottak, s az arra adott válaszok is rögzítésre kerültek. Az ellentmondásos vallomásokra tekintettel a vádlott és sértett elé tárta korábbi nyilatkozataikat, megkísérelte az ellentmondások feloldását. A releváns okirati bizonyítékok felolvasása megtörtént.

Az első fokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítási anyagot értékelési körébe vonva, a bizonyítékokat egyenként és egymással is egybevetve mérlegelte, és e tevékenységéről is számot adott.

A megállapított tényállás döntően mentes a Be.351.§.(2) bekezdésben írt hibáktól és hiányosságoktól, néhány részletében azonban azt a Be.352.§.(1) bekezdés a)

pontja alapján a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján az alábbiak szerint helyesbíti és egészíti ki:

- Az ítéleti tényállás személyi részét az alábbiakkal egészíti ki: a vádlott sem a cselekmény elkövetésének időpontjában, sem jelenleg nem szenved elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi leépülésben, tudatzavarban vagy személyiségzavarban, amely kizárta vagy korlátozta volna abban, hogy cselekménye társadalomra veszélyes következményeit felismerje vagy e felismerésnek megfelelően cselekedjen. A vádlottnál idült alkoholizmus állapítható meg (igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény nyomozati iratok 315. oldal).
- A II. pont 2. bekezdését az alábbiak szerint pontosítja: a 24.Bf.7744/1996/5 számú ítéletében, vádlottat, *mint többszörös visszaesőt* ítélte börtönbüntetésre. (erkölcsi bizonyítvány bírói irat 3. alszám).
- A III. pont első bekezdését az alábbiakkal egészíti ki és pontosítja: 2002. óta él velük a sértett, 1-es tanú nagykorú fia. Közöttük rendszeres vita, veszekedés volt, elsődlegesen anyagi természetű okokból.
- A III. pont harmadik bekezdését az alábbiakkal egészíti ki: A szintén ittas sértett kilépett a lakás előtti folyosórészre.
- Az ugyanezen bekezdés 3. mondatából mellőzi a „kaszáló” mozdulatra utalást, a mondat helyesen: A vita közben a vádlott a nadrágja jobb zsebéből elővette a körülbelül 9-10 centiméter pengehosszúságú rugós bicskáját, azt kinyitotta és három oldalirányú, gyors és egymást követő határozott mozdulattal - ebből az egyik közepes, a másik kettő nagy erejű volt - a sértettet a bal oldali felsőtestén megszúrta.

Ezt követően a történeti tényállást az alábbiakkal egészíti ki: A szúrás közben azt kiabálta "ronggyá verlek".

- III. pont 4. bekezdését az alábbiakkal egészíti ki: A hasüreget megnyitó sérülés közvetetten életveszélyesnek, míg a mellüreget megnyitó sérülés szintén közvetetten életveszélyesnek minősül.

Az így pontosított, kiegészített tényállás már minden tekintetben megalapozott, és miután az első fokú bíróság eleget tett törvényben írt indokolási kötelezettségének, ezért az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényes a cselekmény jogi minősítése is.

A bűnösségi körülményeket alapvetően helyesen vette számba az elsőfokú bíróság, de további enyhítő körülményként értékelendő a sértetti megbocsátás és a vádlott ténybeli beismerő vallomása. Ugyanakkor a másodfokú bíróság mellőzte a

nyomatékos enyhítő körülményre utalást a kísérlet esetében, mert a kísérlet befejezett és közeli volt.

További súlyosító körülmény a megbotránkozást keltő garázda jellegű elkövetés és a vádlott büntetett előélete.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a kiszabott börtönbüntetés mértéke nem igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez ezért annak jelentős súlyosítása indokolt. Mindezek alapján a másodfokú bíróság a főbüntetés mértékét 6 év 6 hónapra súlyosította a mellékbüntetés érintetlenül hagyásával.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 361. §-a szerinti nyilvános ülésen eljárva a Be. 372. §. (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az egyéb - törvényes - rendelkezéseit pedig a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A vádlott által az első fokú ítélet meghozatalától a másodfokú ítélet kihirdetéséig előzetes fogvatartásban töltött időt a Fővárosi Ítéltábla a Be. 99. § (1) bekezdésben foglaltak alapján a kiszabott börtönbüntetésbe beszámította.

A másodfokú eljárásban felmerült védői díjat a másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) bekezdése alapján megállapította, viselésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján a vádlottat kötelezte.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdésében foglaltak alapján további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2012. év április hó 26. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vincze Piroska s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 18.B.514/2011/8. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.291/2011/15. számú ítéletével a mai napon jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2012. év április hó 26. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

tisztviselő